

Joelin kirja ja laodikealainen seitsemännen päivän adventtikirkko - Numero neljäkymmentäviisi

Jeff Pippenger
2026-02-12

Numero neljäkymmentäviisi

Arvostelu

Kolmas Mooseksen kirja 23 osoittaa kolme koetusta niiden sadanneljänkymmenenneljän tuhannen helluntaikauden sisällä. Asettamalla lehtimajanjuhlan ensimmäisen päivän samalle kohdalle helluntaipäivän kanssa ja sitten asettamalla ne neljäkymmentä päivää, joiden aikana Kristus opetti opetuslapsia kasvoista kasvoihin ennen taivaaseenastumistaan, samalle kohdalle esikoishedelmien päivän kanssa, muodostuu kokonaisrakenne, joka edustaa kolmen enkelin sanomia.

Kun ”kuolemaa, hautaamista ja ylösnousemusta” sovelletaan yhtenä ainoana profetallisena tienviittana, jossa on kolme vaihetta, kuten Kristuksen kaste sitä kuvaa, havaitsemme, että viisi päivää ylösnousemuksen jälkeen, ensihedelmien päivänä, seitsemänpäisen happamattoman leivän juhlan päättymisen saapuu pyhänä kokouksena. Näin ollen Kristuksen ylösnousemuksessa, joka vastaa ensihedelmäuhria, seuraa viiden päivän ajanjakso.

Sen rakenteen lopussa, joka muodostuu kohdistettaessa lehtimajanjuhlan ensimmäinen päivä helluntaipäivään, on toinen tienviitta, jossa on kolme askelta ja jota seuraa niin ikään viisi päivää, ulottuen helluntaihin asti.

Näiden kahden ”kolmen askeleen tienviitan, jota seuraa viisi päivää”, välissä on kolmenkymmenen päivän ajanjakso. Kun kohdistamme lehtimajanjuhlan ensimmäisen päivän helluntaipäivään, ymmärrämme, että viisi päivää ennen lehtimajanjuhlaa oli sovituspäivä. Kymmenen päivää ennen sovituspäivää oli pasuunansoiton juhla. Ne neljäkymmentä päivää, joiden aikana Kristus ylösnousemuksensa jälkeen esikoishedelmien päivänä opetti kasvoista kasvoihin, asettuvat viisi päivää pasuunansoiton juhlan jälkeen ja viisi päivää ennen sovituspäivää.

Hänen ”kuolemansa, hautaamisensa ja ylösnousemuksensa” kolmivaiheinen tienviitta, jota seuraa viisi päivää happamattoman leivän juhlan loppuun, toistuu sitten kolmekymmentä päivää myöhemmin siinä kolmivaiheisessa tienviitassa: ”pasuunat, taivaaseenastuminen ja tuomio”, joita seuraa viisi päivää helluntaihin. Alussa oleva kolmivaiheinen tienviitta on helposti määriteltävissä yhdeksi tienviitaksi, jossa on kolme vaihetta, sillä se yksilöidään suoraan sellaiseksi Kristuksen kasteen yhteydessä, joka symboloi Hänen ”kuolemaansa, hautaamistaan ja ylösnousemustaan”. Kaste oli pyhän 1 260 päivän ajanjakson alfa, joka huipentui Hänen ”kuolemaansa, hautaamiseensa ja ylösnousemukseensa”, jotka olivat 1 260 päivän omega.

Helluntaikauden lopussa oleva kolmivaiheinen tienviitta on tunnistettava profeetallisen sovelluksen kautta. Helluntaikauden viidessäkymmenessä päivässä sama rakenne esiintyy sekä alussa että lopussa. Sen periaatteen perusteella, että Kristus havainnollistaa aina lopun alulla, voimme tunnistaa pasuunansoiton juhlan, jota seuraa taivaaseenastuminen, jota seuraa sovituspäivä, jota seuraa viisi päivää, yhtenä ”kolmivaiheisena tienviittana, jota seuraa viisi päivää”.

Koetellemme myös ehdotettuja kolmea askelta niiden raamatullisten ohjeiden valossa, jotka koskevat kunkin näistä kolmesta askeleesta ominaisia piirteitä. Nämä kolme askelta esitetään toistuvasti Jumalan Sanassa. Ne ovat kolme enkeliä; ne ovat esipiha, pyhä ja kaikkeinpyhin; ne ovat Pyhän Hengen työ synnistä, vanhurskaudesta ja tuomiosta vakuuttamisessa. Pasuunanjuhlan, taivaaseenastumisen ja sovituspäivän tunnistaminen näiksi kolmeksi askeleeksi edellyttää, että kukin askel on sopusoinnussa vakiintuneen raamatullisen todistuksen kanssa.

Pasuunat ovat varoitussanoma, ja ne liittyvät ensimmäiseen enkeliin, joka huutaa: ”peljätäkää Jumalaa.” Kristuksen taivaaseenastuminen on Hänen toisen tulemisensa kirkkauden vertauskuva, sillä ensimmäisen enkelin toinen ilmaus on: ”antakaa Hänelle kunnia.” Sovituspäivä on tuomion vertauskuva, ja ensimmäisen enkelin kolmas ilmaus on: ”Hänen tuomionsa hetki on tullut.” On olemassa useita tapoja osoittaa, että helluntaikauden lopussa olevassa waymarkissa olevien kolmen askeleen profeetalliset tunnusmerkit edustavat iankaikkisen evankeliumin kolmea askelta, jossa monet ”puhdistetaan, valkaistaan ja koetellaan.”

Näin ollen saatat nähdä, että kolmen askeleen ensimmäisessä tienviitassa annetaan ohran esikoishedelmäuhri, ja kolmen askeleen viimeisessä tienviitassa annetaan vehnän esikoishedelmäuhri. Saatat silloin nähdä, että helluntaikauden alfan kolme askelta osoittavat happamattoman leivän, mutta kolmen askeleen omega-tienviitta osoittaa hapatetun leivän. Saatat silloin jopa nähdä, että alun kolmen askeleen tienviitassa on se kohta, jossa Kristus korotettiin vetämään kaikki ihmiset luokseen, ja lopun kolmen askeleen tienviitassa sadan neljäkymmenen neljän tuhannen lippumerkki korotetaan vetämään pakanat.

Ensimmäinen ja kolmas enkeli ovat profeetallisella tasolla sama enkeli, sillä ensimmäinen on alku — ja kolmas on loppu. Alfa, ensimmäinen enkeli, julistaa tuomion avautumisen, ja oomega, viimeinen enkeli, julistaa tuomion päättymisen. Ensimmäisen enkelin sanoma sai voimansa islamin täyttymyksestä 11. elokuuta 1840, ja kolmas enkeli sai voimansa islamin täyttymyksestä 11. syyskuuta 2001. Sister White ilmoittaa meille, että sekä ensimmäisen että kolmannen enkelin tehtävänä oli valaista maa kirkkaudellaan. Muita todistajia on runsaasti, ja ne tarjoavat riittävän tuen helluntaikauden rakenteen tunnistamiselle siten kuin se esitetään niissä viidessäkymmenessä päivässä, jotka ulottuvat Kristuksen ylösnousemuksesta helluntaihin, sekä 3. Mooseksen kirjan kahdessakymmenessä kahdessa ensimmäisessä jakeessa ja 3. Mooseksen kirjan kahdessakymmenessä kahdessa viimeisessä jakeessa. Näiden kahden tienviitan välillä, joista kumpikin on kolmen askeleen tienviitta, jota seuraa viisi päivää, on kolmenkymmenen päivän ajanjakso, joka edustaa toista enkeliä.

Ensimmäinen tienviitta, joka muodostuu päivistä ”kolme askelta, joita seuraa viisi”, on ensimmäinen enkeli; kolmekymmentä päivää on toinen enkeli, ja toinen tienviitta, joka muodostuu päivistä ”kolme askelta, joita seuraa viisi”, on kolmas enkeli. Nämä kolme askelta kattavat koko helluntaikauden helluntaihin saakka, mikä sitten merkitsee lehtimajanjuhlan seitsemän päivän alkua; tämä juhla kuvaa myöhäissateen vuodatusta sunnuntailakikriisin aikana, alkaen sunnuntailaista Yhdysvalloissa ja jatkuen siihen asti, kun Mikael nousee ja ihmisten koetusaika päättyy. Rakenne on jumalallinen, mutta se synnyttää eräitä vakavia näkökohtia.

Vakavia näkökohtia

On ilmeistä, että ’pasuunoiden, ylösnousemuksen ja tuomion’ edustama tienviitta on koetinkivi ja kolmas koetus. Kolmas koetus on aina ratkaiseva koetus, jossa luonne ilmenee, mutta ei koskaan kehity.

”Luonne paljastuu kriisissä. Kun vakava ääni keskiyöllä julisti: ’Katso, ylkä tulee; menkää häntä vastaan’, nukkuvat neitsyet havahtuivat unestaan, ja kävi ilmi, ketkä olivat valmistautuneet tapahtumaa varten. Molemmat ryhmät yllätettiin, mutta toinen oli varustautunut hätätilanteen varalle, ja toinen havaittiin valmistautumattomaksi. Luonne paljastuu olosuhteissa. Hätätilanteet tuovat esiin luonteen todellisen aineksen. Jokin äkillinen ja odottamaton onnettomuus, suru tai kriisi, jokin odottamaton sairaus tai tuska, jokin, mikä saattaa sielun kasvojen kuoleman kanssa, tuo esiin luonteen todellisen sisimmän. Tulee ilmeiseksi, onko Jumalan sanan lupauksiin todellista uskoa vai ei. Tulee ilmeiseksi, kannattaako sielua armo, onko astiassa öljyä lampun kanssa.”

”Koettelemuksen ajat tulevat kaikkien osaksi. Kuinka käyttäydymme Jumalan koetuksen ja koettelemuksen alaisina? Sammuvatko lamppumme? vai pidämmekö ne yhä palamassa? Olemmeko yhteytemme kautta Häneen, joka on täynnä armoa ja totuutta, valmistautuneet jokaiseen hätätilanteeseen? Viisi viisasta neitsyttä eivät voineet siirtää luonnettaan viidelle tyhmälle neitsyelle. Luonne on meidän jokaisen muodostettava yksilönä.” Review and Herald, 17. lokakuuta 1895.

Kun pasuunansoiton juhlan tienviitta saapuu, luonteesi sinetöidään ikuisiksi ajoiksi, sinut korotetaan tunnusmerkiksi, ja syntisi pyyhitään pois iäksi. Nämä kolme askelta edustavat sinetöimisen kolmea puolta. Keskiyön huudon sanoman saapuminen tekee näkyviksi ne, joilla on öljyä ja jotka korotetaan tunnusmerkiksi heidän syntiensä tullessa poistetuksi. Sanoma, työ ja sinetti ovat kaikki yksi ja sama tienviitta. Se on tienviitta, ”joka saattaa sielun kasvoista kasvoihin kuoleman kanssa” ”odottamattoman onnettomuuden” vuoksi. Islamin pasuuna edustaa tuota ”odottamatonta onnettomuutta”. Tuossa vaiheessa sanoma: ”Katso, Ylkä tulee”, julistetaan viisi päivää ennen sunnuntailakia, jolloin sanoma muuttuu kolmannen enkelin kovaksi huudoksi.

Tiemerkin kolmen askeleen ovat tunnusomaisia osatekijöitä sadanneljänkymmenenneljän tuhannen sinetöimisestä ja heidän ylentämisestään juuri ennen sunnuntailakia. On selvää, että ”pasuunoiden, ylösnousemuksen ja tuomion” koetinkivi on ollut edustettuna Exeterin leirikokouksessa. Ne viisi päivää, jotka sijoittuvat sovituspäivän ja helluntain väliin, kuvaavat niitä kuuttakymmentäkuutta päivää, jotka ulottuvat Exeterin leirikokouksen päättymisestä 17. elokuuta aina 22. lokakuuta 1844

saakka, jolloin ovi sulkeutui. Nuo kuusikymmentäkuusi päivää milleriittien historiassa havainnollistavat viimeisiä päiviä, ja tältä osin ne havainnollistavat keskiön huudon sanoman julistamista sadanneljäkymmenenneljän tuhannen toimesta.

Viisi päivää helluntaihin vastaavat niitä kuuttakymmentäkuutta päivää, joiden aikana milleriitit julistivat Keskiön huudon sanomaa; tätä esikuvasi myös Kristuksen riemullinen ratsastus Jerusalemiin. Ensimmäinen näistä kolmesta askeleesta on pasuunajuhla, joka on seitsemäs pasuuna eli kolmas voi eli islam viimeisinä päivinä, ja Kristuksen riemullista ratsastusta edelsi aasin irtipäästäminen.

Profeetallisesti tämä osoittaa, että aasin päästäminen irti merkitsee voitollisen sisääntulon alkua, joka on Keskiön huuto. Raamatun profetia on sovellettava viimeisinä päivinä Raamatun profetian kuudenteen valtakuntaan — maapetoon, Yhdysvaltoihin. Islam iskee Yhdysvaltoihin, niin kuin se teki 11. syyskuuta, merkitseen siten Keskiön huudon julistamisen alkua merkittävällä islamin iskulla Yhdysvaltoja vastaan, sekä Keskiön huudon julistamisen päättymistä toisella merkittävällä islamin iskulla Yhdysvaltoja vastaan, sillä Jeesus havainnollistaa aina jonkin asian lopun sen alulla.

Helluntain sanoma on kovan huudon sanoma, ja kova huuto on yksinkertaisesti Keskiön huudon sanoman voimistunut vaihe. Milleriläisessä historiassa Keskiön huuto päättyi, kun ovi suljettiin 22. lokakuuta 1844, ja se päättyy, kun ovi sulkeutuu sunnuntailain voimaan tullessa viimeisinä päivinä. Helluntaina Pietari julisti Joelin sanoman, ja helluntai on Keskiön huudon omegapäättös, joten Keskiön huudon alfakuvaiheessa Pietarin täytyy profeetallisen välttämättömyyden nojalla myös esittää Joelin sanoma. Keskiön huudon aikana Pietari on Apostolien tekojen toisessa luvussa, yläsalissa kolmannella hetkellä, ja sitten samana päivänä yhdeksännellä hetkellä hän on temppelissä julistamassa Joelin sanomaa.

Pietari on sadan neljäkymmenenneljän tuhannen symboli helluntaina, joka on keskiön huudon loppu, ja hän on sadan neljäkymmenenneljän tuhannen symboli keskiön huudon alussa. Sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöiminen ja esiin nostaminen alkaa aasin irtipäästämisestä, kun islam iskee. Kun milleriitit lähtivät Exeterin leirikokouksesta, he veivät sanoman mukanaan kuin hyökyaallon, ja symbolisesti he esikuvallisesti kuvasivat niitä sataa neljääkymmentäneljää tuhatta, jotka toistavat tuon kokemuksen.

Tämä sovellus käy vakavammaksi, kun ymmärrät, että Pietari edustaa niitä, jotka julistavat Keskiön huudon sanomaa helluntaikauden lakmus- ja kolmannessa koetuksessa. Pietarin kolmas hetki helluntaina sijoittaa hänet yläsaliin, ja yläsali on myös ne kymmenen päivää ennen helluntaita. Helluntaikauden toinen koetus on se kolmenkymmenen päivän temppelikoetus, joka seuraa perustavaa koetusta. Temppelin toinen koetus vaatii uskollisia astumaan uskossa kaikkeinpyhimpään, missä heidän syntinsä pyyhitään pois ja missä he uskon kautta istuvat Kristuksen kanssa taivaallisissa. Apostolien teot ilmoittaa meille, että Pietari aloitti Joelin kirjaa koskevan saarnansa kolmannella hetkellä yläsalissa, ja sitten yhdeksännellä hetkellä hän oli temppelissä.

Mutta Pietari astui esiin yhdessä niiden yhdentoista kanssa, korotti äänensä ja puhui heille: Juudean miehet ja kaikki Jerusalemin asukkaat, tietäkää tämä, ja ottakaa minun sanani korviinne; sillä nämä eivät ole juovuksissa, niin kuin te luulette, koska on vasta päivän kolmas hetki. Vaan tämä on se, mikä on puhuttu profeetta Joelin kautta. ... Pietari ja Johannes menivät yhdessä ylös pyhäkköön rukoushetkellä, yhdeksännellä hetkellä. Ap. t. 2:14–16; 3:1.

Kristus naulittiin ristille kolmannella hetkellä, ja Hän kuoli yhdeksännellä hetkellä. Hänen kuolemansa, hautaamisensa ja ylösnousemuksensa muodostavat yhden tienviitan, jossa on kolme askelta. Kolmas askel, esikoishedelmien päivä, aloittaa ne viisikymmentä päivää, jotka päättyvät helluntaihin. Helluntaikauden alfassa kolmas ja yhdeksäs hetki edustavat selvää vastakohtaa, sillä Kristus oli elossa kolmannella hetkellä ja kuollut yhdeksännellä. Pietari oli yläsalissa kolmannella hetkellä ja temppeleissä yhdeksännellä.

Kristuksen aikana helluntain viidenkymmenen pyhän päivän kausi oli pyhä profeetallinen ajanjakso, joka liittyi välittömästi kahdentuhannen kolmensadan vuoden profetiaan. Se liittyi erityisesti Danielin yhdeksännessä luvussa esitetyn juutalaiskansalle määrätyn neljänsadan yhdeksänkymmenen vuoden viimeiseen viikkoon. Tuo pyhä viikko, jonka aikana Kristus vahvisti liiton, jakautui kahteen yhtä pitkään 1 260 profeetallisen päivän jaksoon. Tuon viikon sydän oli risti. Risti osoittaa kolmannen ja yhdeksannen hetken, ja Pietari tekee helluntaina samoin. Vuonna 34, tuon saman pyhän viikon päättyessä, kun Kornelius lähetti Kesarea Maritimasta noutamaan Pietaria, oli yhdeksäs hetki.

Kesareassa oli eräs mies, nimeltä Kornelius, sadanpäämies niin sanotussa italialaisessa kohortissa. Hän oli hurskas ja Jumalaa pelkäävä mies koko huonekuntansa kanssa; hän antoi paljon almuja kansalle ja rukoili alati Jumalaa. Hän näki selvästi näyssä noin päivän yhdeksännellä hetkellä Jumalan enkelin tulevan luokseen ja sanovan hänelle: ”Kornelius.” Kun Kornelius loi katseensa häneen, hän pelästyi ja sanoi: ”Mitä on, Herra?” Enkeli sanoi hänelle: ”Sinun rukouksesi ja almusi ovat nousseet muistoksi Jumalan eteen. Ja nyt lähetä miehiä Joppeen ja kutsuta sieltä Simon, jonka lisänimi on Pietari.” Apostolien teot 10:1–5.

Seuraavana päivänä Pietari nousee katolle rukoilemaan kuudennen hetken aikaan.

Seuraavana päivänä, heidän ollessaan matkalla ja lähestyessään kaupunkia, Pietari nousi katolle rukoilemaan noin kuudennen hetken aikaan. Ja hänen tuli kovin nälkä, ja hän tahtoi syödä; mutta heidän laittaessaan ruokaa valmiiksi hän joutui hurmoksiin ja näki taivaan avautuneena ja erään astian laskeutuvan hänen luokseen, ikään kuin suuren liinan, joka oli sidottu neljästä kulmastaan ja laskettiin maahan. Siinä oli kaikkinaisia maan nelijalkaisia eläimiä ja petoja ja matelijoita ja taivaan lintuja. Ja hänelle tuli ääni: ”Nouse, Pietari, teurasta ja syö.” Mutta Pietari sanoi: ”En suinkaan, Herra; sillä en minä koskaan ole syönyt mitään epäpyhää enkä saastaista.” Ja ääni puhui hänelle toisen kerran: ”Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpyhäksi.” Tämä tapahtui kolmesti; ja astia otettiin jälleen ylös taivaaseen. Apostolien teot 10:9–16.

Kutsu Pietaria tulemaan Kesareaan tapahtuu yhdeksännellä hetkellä, jolloin enkeli saapuu puhuttelemaan Korneliusta. Kornelius edustaa Jumalan muita lapsia, jotka kutsutaan ulos Babylonista sunnuntailain aikana. Enkeli, joka saapuu sunnuntailain aikana, on Ilmestyskirjan

kahdeksannentoista luvun toinen ääni, joka kutsuu niitä, jotka ovat vielä Babylonissa, pakenemaan. Pietari on ne sataneljäkymmentäneljätuhatta, ja Kornelius on yhdennentoista hetken työntekijät, jotka esitetään Pietarille saastaisina eläiminä. Pietarin ja Korneliuksen välinen suhde on Ilmestyskirjan seitsemännen luvun suhde, jossa sataneljäkymmentäneljätuhatta tunnistetaan yhteydessä suureen joukkoon. Pietaria käskettiin kolmesti nousemaan, teurastamaan ja syömään. Sataneljäkymmentäneljätuhatta edustavana Korneliukselta tuleva kutsu on se kohta, jossa tunnuslippua käsketään nousemaan.

Cornelius on Kesareassa, jota joskus kutsutaan merenrannan Kesareaksi. Ilmestyskirjan seitsemästoista luku ilmoittaa meille, että ”vedet” ”ovat kansoja ja väkijoukkoja ja kansakuntia ja kieliä”. Vedet ovat niitä, jotka ovat Jumalan seurakunnan ulkopuolella, ja Ilmestyskirjassa samoin kuin Pietarin näyssä saastaisista padoista luku neljä edustaa koko maailmaa. Pietarin näyssä on neljä erilaista petoa, ja ne laskeutuvat alas liinassa, jota pidetään sen neljästä kulmasta. Pietarin suhde Corneliukseen esitetään myös Nooan ja niiden petojen kautta, jotka menivät arkkiin.

Pietari oli Jopessa, mikä merkitsee ”kirkas ja kaunis”, sillä sadan neljänkymmenenneljän tuhannen vertauskuvana Pietari on pakanoille kirkas ja kaunis lippumerkki. Yhdeksännellä hetkellä pakanat heräävät lippumerkille, jonka sisar White yksilöi sapatiksi, Jumalan laiksi, kolmannen enkelin sanomaksi ja ympäri maailmaa oleviksi lähetystyöntekijöiksi, jotka kantavat viimeisten päivien sanomaa. Kornelius herätettiin lippumerkille, kun enkeli saapui yhdeksännellä hetkellä Kesareaan meren rannalla. Helluntaisunnuntain sunnuntailain aikana sanoma menee sitten maailmaan — mereen.

Lipunkantimen kohottaminen esitetään myös siten, että Herran huone korotetaan vuorten yläpuolelle, ja Pietari rukoili kauniin, valoisan Joppen kaupungin katolla kuudennella hetkellä, juuri ennen yhdeksännen hetken sunnuntailakia. Kun sataneljäkymmentäneljätuhatta sinetöidään, maailman sisäisen kriisin olosuhteet vetävät Jumalan muut lapset, jotka yhä ovat Babylonissa, etsimään valoa. Heidät johdatetaan löytämään Pietari talon katolta Jopessa.

Pietari oli myös Kesareassa Filippin luona Matteuksen evankeliumin kuudennessatoista luvussa. Hermonvuoren juurella sijaitsevalla Kesarea Filippillä oli sama nimi kuin meren rannalla sijaitsevalla Kesarealla, mutta niiden välillä vallitsi selvä vastakohta, sillä toinen kaupunki oli maalla ja toinen merellä. Kristuksen ristiinnaulitseminen kolmannella hetkellä ja Hänen kuolemansa yhdeksännellä osoittavat elämän ja kuoleman selkeän vastakohdan. Pietari helluntain kolmannella ja yhdeksännellä hetkellä osoittaa selkeän vastakohdan yläsalista temppeliin saakka. Kesarea maalla tai Kesarea merellä edustaa kolmannen ja yhdeksännen hetken välttämätöntä profeetallista vastakohtaisuutta, mutta kolmannesta hetkestä ei ole suoraa viittausta silloin, kun Pietari oli Kesarea Filippissä. Kahden tai kolmen todistajan sanalla asia vahvistetaan, ja ristin kolmannen ja yhdeksännen hetken sekä myös helluntaipäivän kohdalla molempia havainnollistuksia edustaa yksi ja sama henkilö, olipa kyse Kristuksesta elävänä tai haudassa, tahi Pietarista yläsalissa tai temppelissä.

Kolmannen ja yhdeksännen hetken kolmas todistus kahdessa Kesareassa osoittaa Pietarin ensisijaiseksi henkilöksi kummassakin tapauksessa, samoin kuin Kristus oli helluntaikauden alussa

ja Pietari saman kauden lopussa. Kolmannen hetken alfa-hahmo on sama kuin yhdeksännen hetken oomega-hahmo, mikä antaa yhden todistuksen siitä, että Kesarea Filippi on näiden kahden Kesarean alfa. Toinen todistus on se, että kummankin kaupungin nimi on sama, joten päähenkilön nimi ja kaupungin nimi ovat samat. Kolmas todistus on maan ja meren välinen vastakohta. Kun Pietari oli Kesarea Filippissä, oli kolmas hetki. Tässä kohdin sanoma käy vielä vakavammaksi.

On oikein asettaa rinnakkain kaksi samannimistä kaupunkia, ja juuri sitä me teemme, mutta me myös sisällytämme sovellukseen kolmannen ja yhdeksännen hetken Kristuksen ristillä ja Pietarin helluntaina antaman todistuksen perusteella. Yhdistämällä kolme linjaa — Kristuksen kolmannen ja yhdeksännen hetken, Pietarin helluntain kolmannen ja yhdeksännen hetken — me vahvistamme kolmannen hetken Kesareassa Filippin luona. Täsmälleen samaa profeetallista logiikkaa tulee soveltaa Corneliukseen yhdeksännellä hetkellä, Pietariin kuudennella hetkellä ja sitten Pietariin Kesareassa Filippin luona kolmannella hetkellä.

Pietari on kaikilla kolmella tienviitalla; Kornelius on Pietarin kanssa kuudennella ja yhdeksännellä hetkellä, mutta ei kolmannella Kesareassa Filippin luona. Linja liittyy yhteen, sillä kukin vaihe on vastaavasti kolmas, kuudes ja yhdeksäs hetki Kesareasta Filippin luota Joppeen ja sieltä Kesarea Maritimaan. Molempien Kesareoiden kulttuuriset juuret liittyivät sekä Kreikkaan että Roomaan, mutta Kesarea Filippin erityispiirteenä oli etäisen, mystisen pakanuuden ruumiillistuma, kun taas merenrannalla sijaitseva Kesarea oli kaupallinen ja hallinnollinen keskus, jossa kreikkalainen kulttuuri yhdistyi roomalaiseen hallintoon. Kesarea Filippi oli kirkkopoliitiikan symboli ja Kesarea Maritima valtiotaidon symboli.

Caesareasta Caesareaan kulkevassa linjassa Joppe on kolmen askeleen keskimmäinen askel. Nämä kolme askelta esitetään kolmantena, kuudentena ja yhdeksäntenä hetkenä. Meren rannalla oleva Caesarea yhdeksäntenä hetkenä on sunnuntailaki, jolloin evankeliumi menee pakanoille. Kolme tuntia aikaisemmin, kuudentena hetkenä, Pietari on Joppessa, kirkkaassa ja loistavassa kaupungissa. Kolme tuntia sitä ennen Pietari on pasuunanjuhlan aikana kolmantena hetkenä. Caesareasta Caesareaan on keskiyön huudon ajanjakso. Pietari edustaa niitä, jotka julistavat keskiyön huutoa alusta loppuun asti, sillä Jeesus asettaa aina alun sopusointuun lopun kanssa. Keskiyön huuto alkaa siinä tienviitassa, jossa aasi päästetään irti pasuunanjuhlan aikana ja jossa Pietari julistaa Joelin sanomaa.

Pietari on pasuunansoiton juhlan kolmivaiheisessa tienviitassa: taivaaseenastumisessa, jota seuraa tuomio. Tässä tienviitassa, Matteuksen kuudennessatoista luvussa, nostetaan esiin kysymys siitä, kuka Kristus oli. Pietarin nimi muutetaan, ja Kristus lausuu, että tälle Kalliolle Hän rakentaa seurakuntansa. Kallio, jonka varaan temppeli rakennetaan, on perustus, ja Pietari Kesareassa Filippin luona on ensimmäisen enkelin sanoma, joka on perustava sanoma. Kun Pietari siirtyy seuraavaan vaiheeseen, Joppeen, hän nousee ylös niin kuin Kristus neljäkymmenen kasvokkain tapahtuneen opetuspäivän lopussa. Taivaaseenastuminen on myös rinnakkaiskuva ristille, pelastushistorian ensisijaiselle tunnusmerkille; ja risti jakautuu kahteen osaan: kahteen ryöväriin, esiripun repeämiseen kaikkeinpyhimpään ja pimeyteen sekä hetkiin.

Kuudennesta hetkestä alkaen tuli pimeys yli koko maan yhdeksänteen hetkeen saakka. Ja noin yhdeksännen hetken vaiheilla Jeesus huusi suurella äänellä sanoen: Eli, Eli, lama sabakthani? se on: Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut? Matteus 27:45, 46.

Jopessa, kuudentena hetkenä, Pietari on profeetallisessa jakokohdassa, kadotettujen ja pelastettujen välillä, valon ja pimeyden välillä sekä keskiyön huudon alkamisen ja päättymisen välillä. Tuo katkos korostaa sadan neljäkymmenen neljän tuhannen laodikealaisen liikkeen siirtymistä sadan neljäkymmenen neljän tuhannen filadelfialaiseen liikkeeseen. Se merkitsee laodikealaisen seitsemännen päivän adventtikirkon lopullista hylkäämistä. Tuo sovituspäivän edustama tuomion suljettu ovi tulee viisi päivää ennen helluntailaista sunnuntailakia. Tätä tuomiota edeltää taivaaseenastuminen ja sitä ennen pasuomasanoma. Nämä kolme askelta edustavat sitä tienviittoa, jossa Jumalan sinetti painetaan ja jossa voittava seurakunta julistaa keskiyön huudon sanoman niille, joita Kornelius edustaa.

Pietari julistaa sanoman helluntaina, ja helluntai merkitsee Keskiyön huudon sanoman loppua. On sen vuoksi profeetallisen välttämättömyyden mukaista, että Pietari julistaa sanoman myös Keskiyön huudon ajanjakson alussa. Alku havainnollistaa aina loppua. Pietarin Keskiyön huudon sanoma saa voimansa, kun islamin aasi päästetään irti ja hyökkää Yhdysvaltojen kimppuun, kuten se tekee jälleen sunnuntailain aikana. Se, että Pietari julistaa sanoman helluntain kolmannella ja yhdeksännellä hetkellä, osoittaa Keskiyön huudon alun ja lopun.

Tarkastelemassamme ajanjaksossa ne neljäkymmentä päivää, jotka päättyvät Kristuksen taivaaseenastumiseen, merkitsevät myös yläsalin kymmenen päivän alkua. Viisi päivää kymmenestä päivästä kuluneena sovituspäivä osoittaa, että Israelin synnit on pyyhitty pois ja seurakunta on tehnyt itsensä valmiiksi. Kolmannella hetkellä Pietari oli helluntaina yläsalissa. Sunnuntailain yhdeksännellä hetkellä sanoma muuttuu keskiyön sanomasta voimalliseen huutoon.

Pietarin suorittama Keskiyön huudon sanoman julistus tapahtuu silloin, kun hän on kolmannessa hetkessä. Tätä sanomaa merkitsevät pasuunain juhla, jolloin aasi päästetään irti, sekä Caesarea Filippi, ja Caesarea Filippi on myös Panium. Paniumia edustavat Danielin kirjan yhdestoista luvun jakeet kolmestatoista viiteentoista. Pietari ei ainoastaan yksilöi islamilaista iskua Yhdysvaltoihin silloin, kun aasi päästetään irti Keskiyön huudon julistuksen alkaessa, vaan Pietari on samanaikaisesti myös Paniumin taistelussa, joka johtaa sunnuntailakiin. Paniumin taistelu on islamilaisen Yhdysvaltoihin kohdistuvan iskun rinnakkaistapahtuma.

Jatkamme näitä asioita seuraavassa artikkelissa.